

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

XXXIX. Quam infidelibus Turcis ac Ethnicis sit venerabilis Deipara?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

uit, aded; vt, tamen, Prou. vlt. *multa fide congregauerunt diuitias: ipsa tamen fuerit supergressa vniuersas.*

6. Quod si quando Christus Matri duriuscule loqui visus; præalto id factum mysterio S. Patres interpretantur: Nimirum propter adstantes, qui IESVM esse Deum nesciebant; sed merum hominis filium existimabant. Quod verò concionantem mater importunè interpellarit, aut in nuptiis sollicitarit contra τὸ πρέπον; id hæreticorum commentum est.

1. Quod memorabilius est, quod S. Ambrosius præcipit, lib. 2. de Virginibus. *Sit nobis, inquit, in imagine descripta Virginitas, vitæque Maria; in qua, velut in speculo resulget species castitatis, & forma virtutis.*

2. Richardi Victorini verba placent, lib. 2. de Emmanuele: *Tota pulchra: meritis: Quia pulchra facie, pulchra mente, pulchra corpore: qua etiam Principibus tenebrarum terribilis fuit.*

3. Richardus lib. 5. in Cantica: *In omni vita consummata, in omni bono & dono confirmata fuit.* Rupertus lib. 4. Exercitationum: *Illa est, cuius vita inclinat cunctas illustrat Ecclesias. Tu virtutum operatrix, ac totius sanctæ magistra religionis, &c. in omni flore & fructu honoris & honestatis.*

4. De perpetua Almæ Matris Virginis Virginitate hoc solum dicam, illi neminem inimicum vnquam fuisse, qui non ab omni fœditate fuerit contaminatissimus. Quò in luculentiores Deiparæ laudes adnumero illa illaudatissimorum blasphema conuitia. A quibus Marianæ parthenicus splendor gloriæ

minus, quam à cœno radij solares, infici & anhelari potest. Sed non ego pangyrim hîc texere; Deiparæ magis docere statui innocentiam.

Q V Æ S T I O XXXIX.

Quam infidelibus Turcis ac Ethnicis Venerabilis Deipara?

Hostium laus est admirabilis. Nolo tamen illam, quæ ab ipsis met nostratibus hæreticis huc repetere possem; inexorabili Veritatis vi, atque rigore, immensoque Gratia ac Gloria Parthenicæ splendore coruscante vel extortam inuitis, aut suæ immemoribus maledicentiæ elapsi. Nolo hanc, planeque respuo in præsens. Neque despicio tamen: abijcio minus. Alios ipsorum huc iudices accersam, quibus se ipsi in religionis sanctimonia plus mille parafangis anteponunt.

Quanto Luthero-caluinistis sanctius de Cœlorum hac Regina, non dico sanctissimi Patres: (illorum enim gemmas ante porcos hos abijcere insania sit) sed etiam ipse Mahumetes? 1. Sic enim ille apud Magdenburgenses; Cent. 8. c. 15. *Spiritus Dei intrauit Mariam, & IESVM ex ea genuit.* 2. Idem Azoara 31. *Omnium mulierum Optima MARIAE Animam Deus insusflauit, & Illam, Filiumque eius manifestum gentibus. MIRACVLVM posuit.* 3. Et rursus Azoara 5. *MARIA fuit omnibus viris & mulieribus splendidiore, & mundiore atque puriore.* 4. Et iterum Azoara 13. *Maria nunquam aliquid mali, siue malitiæ operata est.* Erubescite Caluini Phormiones, erubescite: si vester tamen est virtutis ille natiuus color.

Porro in Alchorano sic acclamatur; Azoar

Azoara s. & 74. *O Maria cunctis viris feminisque praclarior, solique Deo perseveranter studens. O Maria Deus elegit te, puramq; reddidit super mulieres seculorum.* Pluralia Maurorum ille Catechismus praedicat.

Refert Martinus Polonus, Archiep. Consentinus, in Chronico, sub annum 618. c. 72. Induciarum tempore cum Mahometani Hiererosolymam tendunt per Syriam, libenter eos hospitio suscipiunt Christiani. At illis, praesertim qui se inter eos Sapientes profitentur, nihil tunc accidit antiquius, quam Evangeliorum librum à Christianis poscere; quæ multa & mira cum reuerentia exosculantur; ac in primis, cum Incarnationis mysterio, Deiparam Virginem eximie celebrare amant, mirarique puritatem, quæ Christus docuisset.

II ETHNICA accipite. I. Refert Dionys. Carthusianus, lib. 1. de laudibus Virg. articul. 30. Et Viues in Scholiis. ad Aug. l. 1. c. 26. de Albumazar, insigni Astrologo, sed ethnico; sic testatum literis ipsum reliquisse: *In prima facie signi virginis, oritur in terra Virgo munda, puella immaculata corpore, ore venusta, cultu moderato, crine proluxa: quæ Puerum in Iudea nutrit & pascit; cumque Puerum à quibusdam IESVM vocari, quem nos τὸν Χριστὸν nominamus.* Hunc locum te testatur legisse Pet. Canisius, l. 3. Marial. c. 7. in Albumazar opere peruetusto.

2. Sybillarum encomia Mariana prætere sciens, apud Ioan. Bonifacium in *Virginali lib.* 1. c. 2. collecta: Sybillarum verò præcipua semper fuit auctoritas.

3. Autor sit Metaphraistes, apud *Suarium in Vitis Sanctorum Iulij.* S. Proco-

pium Martyrem coram Flauiano Præfide quoddam Apollinis Oraculum Iasoni, Argonautarum Duci, factum exposuisse. Huic de templo, in arce Athenis erecto, sciscitanti: *Dic Phœbe, cuiusnam erit hac AEdes,* Pythius respondit: *Quæcunque ad virtutem & honestatem vos incitant, facitose: Verbum in simplice Virgine conceptum, omnes capiens, adducet donum Patri: huius hac ades: Maria autem nomen eius.*

4. Batto item percunctanti, ait: *Vnus mihi vim offeret Vir celestis. Cum Passus sit, Deus est; & tamen non ipsa Passa Diuinitas est. Deus est à Patre ferens omnia, & omnia Matris habens. &c. Christus est meus D E V S, qui è sepulcro venit ad polum.* Templum ethnici dedicarant Cibela Deorū matri: at idem Zenone Imperante consecratum Deiparæ est: ita Cedrenus in *Compendio,* lib. 36. c. 15. & Th. Box in *Not. Eccl. l.* 9. c. 6.

5. Dorotheo in Synopsi, & Epiphano, in vita Ieremiæ referentibus, accepimus; Sapientes Aegypti ab Ieremia isthuc captiuo de Gentilismi euerfione didicisse tunc futura, cum Virgo in præsepi Filium collocaret, quem salua Virginitate peperisset, inque Aegyptum iubente Deo, secessura. Ex eo Sophi perpetuū in ritum acceperunt, vt Virgineā imaginem in lecto collocatam, juxtaq; infantem in Præsepio cubantem cœperint venerari.

6. Casanauus in *Catalogo Glorie mundi,* consid. 20. prodit: In vrbe Gallia Carnuto ædificatum esse templum ad honorem Virginis pariturae.

7. Item apud Heduos, Gallorum populos, sepulcrum esse repertum; & in

H 3 hoc

hoc Christi imaginem in diuersorio nati ex Virgine; quem & bos & asinus circumstarent; virumque sculptum ad pedes nixum puelli, junctis manibus, tali cum epigrapha: *Credo in Iesum, inter animalia, ex Virgine nasciturum.*

8. Romulus, teste S. Antonino par. 1. tit. 4. c. 6. sect. 11. 20. perfecto suo Romæ palatio, dixisse lætus fertur: *Domus hæc nostra nõ corruet, nisi Virgo pepererit.* Quod quia fieri non posse credebat, perennitatem operis ipse sibi pollicebatur. At nato nocte Seruatore, de repente corruit: cuius rudera se vidisse Pet. Damianus affirmat, epist. 4. c. 12.

Quæ, aliaque talia Marianos, inter barbaras gentes, luculentè testantur honores: quos Christiani, sed hæretici, coque istis peruersitate deteriores, adeò proterunt, despuunt, ac profanè contemnerant. Porrò de Christo Passò qualia Hæretici?

IV. DE CHRISTO PASSO.

QVÆSTIO XL.

*Quàm honori sit Luthero-Caluinistis
Christus Passus & Crucifixus?*

LUTHERANI præsertim Vbiquitarii, apud Illust. Bellarm. l. 3. de Christo, c. 8. & 12. ita sentiunt, & dogmatizant. *Christus non est passus in regione Iudæorum tantum; sed Vbiq;: Non est mortuus; non sepultus; Nec enim Vel anima eius separari a corpore; (quod mors requirit) vel corpus sine anima potuit in terra consisti; (quod petit sepultura) cum Vbiq; simul fuerint.* Item: *Christi Corpus in triduo mortis Verbo non fuit unitum hystatiid.* Hæc duo corollaria, ait Cnoglerus, Divæ Bergensis sunt; vel, ut sturmius eam vocat, Danæ Lethicæ illius mammosæ, illius latrocinaticæ; Vbiquitarii inquam Luthericæ; quæ Realis cõmunicatiõis idiomatum Divinitatis, in Humanam naturam factæ, se proficitur asserticem.

CALVINISTÆ quid? BEZA in Colloq. Mompelgat. *Christi Crucifixi imaginem ex animo facemur detestari.*

AVTOR. Prò! odij quæ tanti causa, & irarum?

Pet. Viretus ibid. in Colloq. Momp. pag. 406. ita scribit: *Quia Per vaccam magis, quam per imaginem, Crucifixus illo Christi representatur.*

AVTOR. Dicta mittam, & maledicta istis infandiora: facta his immaniora constant: nec longius huc, altiusve repetenda: cum, prò dolor, domestica suppetant ætati nostræ.

I. Sub annum M. D. XCIV. iussu aucterrè permisso Heidelbergensis Regimennis, hominum audaciæ & impietate sacrilegâ, armorum globus noctuagnis, per dimidiatam cis Rhenum Spirenli Episcopatus ditionem dispersus, intra minus spatium noctis, omnes per agrum, peruetusto more Christiano, pone vias publicas erectos Crucifixos, cipposque sacros, saxeos comminuit, ligneosque deiecit, dissipavit. Non paucas paucos post dieb. strages nefarias ipse dolens gomenisque conspexi. Ecce, inquam innovatam ab Palatinis tunc Iconomachia Copronymianam, ac Leoninam.

Verùm & euentû nunc accipe. Quicunque fabri seu lignarij, seu murarij, quique opifices, aut quoquo ritulo tribules, illud in facinus operam suam collocarunt; primùm ceteri locorum Cõtribules eos honestorum integræ famæ virorum tribub. exclusos, pro infamib. habuerunt: quicquid Magistratus obriteretur contrâ. Fugerunt quoque eorum consortia ciues & vicini juxta plebique abstentioque mensis & commercis esse voluerunt.

Nec